वपुश्चेदं तव रणे क्रुद्धस्येव पिनाकिनः। व्यथच्छतस्तव भुजं दृष्ट्वा भीमे भवत्यपि। १९६०
नाददानं न सन्धानं न मुञ्चन्तं शरोत्तमान्। त्वामहं न प्रपश्यामि पश्यन्नपि विचेतनः।
अवसीदन्ति मे प्राणा भूरियं चलतीव च। न च प्रतोदं रश्मींश्च संयन्तुं शक्तिरस्ति मे।
॥ अर्ज्जुन उवाच ॥ माभैषीस्तं भयात्मानं त्वयाऽपि नरपुङ्गव। अत्यद्भुतानि कर्म्माणि कृतानि रणमूर्द्धनि।
राजपुत्रोऽसि भद्रन्ते कुले मत्स्यस्य विश्रुते। जातस्त्वं शत्रुदमने नावसादितुमर्हसि।
धृतिं कृत्वा सुविपुलां राजपुत्र रथे पुनः। युध्यमानस्य समरे हयान् संयच्छ शत्रुहन्। १९६५
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्व्वैराटिं नरसत्तमः। अर्ज्जुनो रथिनां श्रेष्ठ उत्तरं वाक्यमब्रवीत्।
सेनाग्रमाशु भीष्मस्य प्रापयस्वैतदेव मां। आच्छेत्स्याम्यहमेतस्य धनुर्ज्यामपि चाहवे।
अस्यन्तं दिव्यमस्त्रं मां चित्रमद्य निशामय। शतह्रदामिवायान्तीं स्तनयित्नोरिवाम्बरे।
सुवर्णपृष्ठं गाण्डीवं द्रक्ष्यन्ति कुरवो मम। दक्षिणेनाथ वामेन कतरेण खिदस्यति।
इति मां सङ्गताः सर्व्वे तर्कयिष्यन्ति शत्रवः। शोणितोदां रथावर्त्तां नागनक्रान्दुरत्ययां। १९७०
नदीं प्रस्कन्दयिष्यामि परलोकप्रवाहिनीं। पाणिपादशिरःपृष्ठबाहुशाखानिरन्तरं।
वनं कुरूणां छेत्स्यामि शरैः सन्नतपर्व्वभिः। जयतः कौरवीं सेनामेकस्य मम धन्विनः।
शतं मार्गा भविष्यन्ति पावकस्येव कानने। मया चक्रमिवाविद्धं सैन्यं द्रक्ष्यसि केवलं।
द्रष्टास्ते शिक्षितं चित्रमहं दर्शयिताऽस्मि ते। असम्भ्रान्तो रथे तिष्ठ समेषु विषमेषु च।
दिवमावृत्य तिष्ठन्तं गिरिं भिन्द्यां स पत्रिभिः। अहमिन्द्रस्य वचनात्सङ्ग्रामेऽभ्यहनं पुरा। १९७५
पौलोमान् कालकञ्जांश्च सहस्राणि शतानि च। अहमिन्द्राद्दृढां मुष्टिं ब्रह्मणः कृतहस्तताम्।
प्रगाढे तुमुलं चित्रमनिविद्धं प्रजापतेः। अहं पारे समुद्रस्य हिरण्यपुरवासिनां।
जित्वा षष्टिं सहस्राणि रथिनामुग्रधन्विनां। शीर्य्यमाणानि कूलानि प्रवृद्धेनेव वायुना।
मया कुरूणां वृन्दानि पात्यमानानि पश्यैव। ध्वजवृक्षं पत्तिवृणं रथिसिंहगणायुतं।
वनमादीपयिष्यामि कुरूणामस्त्रतेजसा। तानहं रथनीडेभ्यः शरैः सन्नतपर्व्वभिः। १९८०
पत्तीन् सर्व्वानतिबलान् योत्स्यमानानवस्थितान्। एकः सङ्कालयिष्यामि वज्रपाणिरिवासुरान्।
रौद्रं रुद्रादहं ह्यस्त्रं वरुणादपि वारुणं। अस्त्रमाग्नेयमग्नेश्च वायव्यं मातरिश्वनः। वज्रादीनि तथाऽस्त्राणि शक्रादहमवाप्तवान्।
धार्त्तराष्ट्रं वनं घोरं नरसिंहाभिरक्षितं। अहमुत्पाटयिष्यामि वैराटे व्येतु ते भयं।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमाश्वासितस्तेन वैराटिः सव्यसाचिना। व्यवागाहद्रथानीकं भीमं भीष्माभिरक्षितं।
तमायान्तं महाबाहुं जिगीषन्तं रणे कुरून्। अभ्यवारयदव्यग्रः क्रूरकर्म्माऽपगासुतः। १९८५
तस्य जिष्णुरुपावृत्य ध्वजं मूलादपातयत्। विकृष्य कलधौताग्रैः स विद्धः प्रापतद्भुवि।
तं चित्रमाल्याभरणाः कृतविद्या मनस्विनः। आगच्छन्भीमधन्वानं चत्वारश्च महाबलाः।
दुःशासनो विकर्णश्च दुःसहोऽथ विविंशतिः। आगत्य भीमधन्वानं बीभत्सुं पर्य्यवारयन्।
दुःशासनस्तु भल्लेन विध्वा वैराटिमुत्तरं। द्वितीयेनार्ज्जुनं वीरः प्रत्यविध्यत् स्तनान्तरे।